

देवनीथ (देव + नीथ) m. liturg. Bez. für einen 17 Pāda zählenden Spruch (AV. 20, 135, 6—10) AIT. Br. 6, 34.

देवत्यापन MÜLLER, SL. 381 falsche Form für देव°.

देवपञ्चरात्र (देव + पञ्च) m. N. eines Pañkāha Maç. in Verz. d. B. H. 73.

देवपति (देव + पति) m. der Herr der Götter, Bein. Indra's H. 173. N. 1, 2. An. 5, 16. MBh. 4, 727. R. 1, 34, 49. pl. die vornehmsten Götter Bhāg. P. 5, 17, 13.

देवपतिमन्त्रिन् (दे° + मन्त्रि) m. Indra's Rathgeber, Bein. Bṛhaspati's, der Planet Jupiter VARĀH. Bṛh. S. 8, 1.

देवपत्नी 1) adj. f. proparox. (देव + पति) einen Gott zum Gatten habend; subst. f. Götterweib Nir. 12, 44. उत ग्रा व्यन्तु देवपत्नीरिन्द्राण्यप्यग्राय्यसिन्नी राट् RV. 5, 46, 8. KĀṬH. 16, 6 in Ind. St. 3, 438. देवपत्न्यो (hier gewiss schon urspr. subst.: देव + पत्नी, und also anders betont) देवकन्या देवमातर एव च MBh. 13, 626. 993. Vgl. u. देव 2, c. — 2) f. süsse Kartoffeln (मधालुका) TRIK. 2, 4, 34.

देवपथ (देव + पथ) m. P. 5, 3, 100. 1) der Götterweg TRIK. 1, 1, 97. KĀND. ŪP. 4, 15, 6. MBh. 3, 11222. — 2) N. pr. eines Wallfahrtsortes (प्रतिकृतौ संज्ञायाम् P. 5, 3, 100) MBh. 3, 8187. °तीर्थ ÇIVA-P. in Verz. d. Oxf. H. 66, a, 7.

देवपथीय adj. vom vorherg. KĀṬH. in Ind. St. 3, 439, 2.

देवपर्णा (देव + पर्णा) n. Himmelsblatt, N. eines best. heilkräftigen Krautes (सुरपर्णा) RĀGĀN. im ÇKDr.

देवपल्लोपटन (देव - प° + प°) N. pr. eines Ortes COLEBR. Misc. Ess. II, 286.

देवप्रमु (देव + प्रमु) m. ein den Göttern geweihtes, bestimmtes Thier M. 8, 242.

देवपात्रं (देव + पा°) n. Götterbecher, — trunk ÇAT. Br. 1, 4, 2, 13. 7, 2, 13. देवपात्रेण देवतास्तर्पयति AIT. Br. 1, 10, 3, 5. 22.

देवपाद und देवपादमूल s. u. पाद und पादमूल.

देवपान (देव + पान) adj. den Göttern zum Trinken oder zum Trunk dienend: चमस RV. 1, 161, 5. 10, 16, 8. AV. 7, 73, 3. पात्र RV. 10, 83, 9. सोम 9, 97, 27.

देवपाल (देव + पाल) m. N. pr. 1) verschiedener Fürsten WASSILJEV 54. ÇAT. 2, 22. 657. COLEBR. Misc. Ess. II, 280. 17. — 2) eines Berges Bhāg. P. 5, 20, 26.

देवपालित (देव + पा°) m. N. pr. eines Mannes P. 6, 2, 148. Sch.

देवपीयु (देव + पीयु) adj. subst. Schmähler —, Verächter der Götter VS. 35, 1. AV. 4, 38, 7. 5, 18, 5. 8. 13. 11, 2, 23. 12, 1, 37. 5, 15. 60. 65. 19, 37, 5.

1. देवपुत्र 1) m. (देव + पुत्र) Göttersohn HARIV. 4513. WASSILJEV 168. — 2) f. ई (देव + पुत्री) eine best. Pflanze (s. पृक्षा) ĠAṬADH. im ÇKDr. Auch °पुत्रिका f. RĀGĀN. im ÇKDr.

2. देवपुत्र (देव + पुत्र) adj. f. मा Götter zu Kindern habend: Himmel und Erde RV. 1, 106, 3. 159, 1. 183, 4 u. s. w. Nicht ganz unmöglich ist dieselbe Bed. in folg. Stelle: देवपुत्रा ऋषयस्तच्छृणोतान RV. 10, 62, 4; jedoch liesse sich, mit anderer Betonung, Söhne der Götter vermuthen.

देवपुत्रमार (दे° + मार) m. Bez. eines der 4 Māra bei den Buddhisten, Vj:pi beim Schol. zu H. 235.

देवपुर (देव + पुर) f. 1) = देवपुरा PAÑKAV. Br. 22, 17. देवपूर्शरात्र

(देवपुरं दे° erste Hand) Maç. in Verz. d. B. H. 73. — 2) die Stadt der Götter d. i. Indra's Residenz (अमरावती) Verz. d. Oxf. H. 191, a, Ç. 1. 71.

देवपुर (देव + पुर) n. die Götterstadt, Indra's Residenz R. 5, 73, 8.

देवपुरा (देव + पुरा) f. eine göttliche Wehr, Götterwall, Götterburg: प-दि प्रेषुदेवपुरा: AV. 5, 8, 6. 28, 9. इमास्तित्वा देवपुरास्तास्त्वा रत्नसु सर्वतः 10. 14, 1, 64. TS. 5, 3, 2.

देवपूष्य (देव + पू°) m. der von den Göttern hoch Geehrte, Bein. Bṛhaspati's, der Planet Jupiter VARĀH. LAGBUD. 5, 11. Bṛh. 6, 12.

देवप्रतिकृति (देव + प्र°) f. Götterbild P. 5, 3, 99. Sch. (in der Bonner Ausg. fälschlich °प्रकृतयः).

देवप्रतिमा (देव + प्र°) f. dass. VARĀH. Bṛh. S. 32, 20.

देवप्रतिष्ठातृ (देव - प्र° + त°) n. Titel eines Werkes GILD. Bibl. 463. 481.

देवप्रयाग (देव + प्र°) m. das Gemeinde der Götter, N. pr. eines heiligen Badeplatzes Verz. d. Oxf. H. 149, a, 33. LIA. I, 30.

देवप्रश्न (देव + प्र°) m. Befragung der Götter, Wahrsagerei H. 263. — Vgl. देव°.

देवप्रसाद (देव + प्र°) m. N. pr. eines Mannes RĀGĀ-TAR. 6, 98.

देवप्रसूत (देव + प्र°) adj. von Göttern hervorgebracht: उदक AV. 6, 100, 2.

देवप्रस्थ (देव + प्र°) m. N. pr. der Stadt Senāvindu's MBh. 2, 1022.

देवप्रिय (देव + प्रिय) 1) adj. den Göttern lieb, Beiw. Çiva's Çiv. — 2) m. N. zweier Pflanzen: = पीतभृङ्गराज und वक्रपुष्प RĀGĀN. im ÇKDr.

देवप्सरस् s. u. प्सरस्.

देववधू (देव + व°) f. Götterweib RĀGĀ-TAR. 6, 1.

देवैवन्धु (देव + व°) 1) adj. mit den Göttern verwandt: वाजिन् RV. 1. 162, 18. अथर्वन् AV. 4, 1, 7. 5, 11, 11. 7, 2, 1. ब्राह्मण 5, 18, 13. — 2) m. N. pr. eines Rshi KĀṬH. in Ind. St. 3, 439, 3 v. u.

देववला (देव + व°) f. N. einer Pflanze, eine Art Balā, = मरुबला. ज्येष्ठवला, मरुदेवी RĀGĀN. im ÇKDr.

देववलि (देव + व°) m. eine Darbringung an die Götter UGĀVAL. zu UNĀDIS. 4, 123 (°वलि).

देववाहु (देव + वा°) m. N. pr. eines alten Rshi HARIV. 14132. eines Sohnes des Hṛdika Bhāg. P. 9, 24, 26.

देववोध (देव + बोध) m. N. pr. eines Scholiasten des MBh. Verz. d. B. H. No. 392. 394.

देववोधि (देव + वो°) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124, a. देववोधिमन्त्र (देव + वो°) m. N. pr. eines buddh. Heiligen HIQUENTHANG I, 218. 277. II, 93.

देवव्रह्मन् (देव + व्र°) m. der Brahman unter den Göttern, Bein. Nārada's, TRIK. 2, 7, 18. H. 849. P. 5, 4, 104. Sch.; vgl. देवव्रधि.

देवव्राह्मण (देव + ब्रा°) m. der von den Göttern geliebte Brahman (?) SIDDH. K. zu P. 2, 1, 69.

देवव्रक्त (देव + व्रक्त) adj. von den Göttern zugetheilt: सुम्भ RV. 10, 45, 9. अथर्व 1, 73, 10. रत्न 4, 1, 10.

देवभवन (देव + भ°) n. 1) die Wohnung der Götter, der Himmel ÇKDr. WILS. — 2) Tempel, Kapelle KATHĀS. 6, 75. — 3) der heilige Feigenbaum (अश्वत्थ) ÇARDAK. im ÇKDr.